

OPEN ACCESS
PEER-REVIEWED JOURNAL

SCIENCE REVIEW

Scientific Edition
Published by:

RS **Global**

Open Access Peer-reviewed Journal

Science Review

2(9), February 2018
Vol.6

Chief editor

Laputyn Roman

PhD in transport systems,
Associate Professor,
Department of Transport
Systems and Road Safety
National Transport University

Editorial board:

Lina Anastassova

Full Professor in Marketing, Burgas
Free University, Bulgaria

Mikiashvili Nino

Professor in Econometrics and
Macroeconomics, Ivane Javakhishvili
Tbilisi State University, Georgia

Alkhalwaldeh Abdullah

Professor in Financial Philosophy,
Hashemite University, Jordan

Mendebaev Toktamys

Doctor of Technical Sciences,
Professor, LLP "Scientific innovation
center "Almas", Kazakhstan

Yakovenko Nataliya

Professor, Doctor of Geography,
Ivanovo State University, Shuya

Imangazinov Sagit

Director, Ph.D, Pavlodar affiliated
branch "SMU of Semei city"

Peshcherov Georgy

Professor, Moscow State Regional
University, Russia

Mustafin Muafik

Professor, Doctor of Veterinary
Science, Kostanay State University
named after A.Baitursynov

Ovsyanik Olga

Professor, Doctor of Psychological
Science, Moscow State Regional
University

Nino Abesadze

Associate Professor Tbilisi State
University, Faculty of Economics and
Business

Sentyabrev Nikolay

Professor, Doctor of Sciences,
Vologograd State Academy of Physical
Education, Russia

Harlamova Julia

Professor, Moscow State University
of Railway Transport, Russia

Publisher –
RS Global Sp. z O.O.,

Scientific Educational
Center
Warsaw, Poland

Numer KRS: 0000672864
REGON: 367026200
NIP: 5213776394

**Publisher Office's
address:**

Dolna 17,
Warsaw, Poland,
00-773

Website:

<https://ws-conference.com/>

E-mail:

rsglobal.poland@gmail.com

Tel:

+4(857) 898 55 10

Copies may be made only from legally acquired originals.
A single copy of one article per issue may be downloaded for personal use
(non-commercial research or private study). Downloading or printing multiple
copies is not permitted. Electronic Storage or Usage Permission of the
Publisher is required to store or use electronically any material contained in
this work, including any chapter or part of a chapter. Permission of the
Publisher is required for all other derivative works, including compilations and
translations. Except as outlined above, no part of this work may be
reproduced, stored in a retrieval system or transmitted in any form or by any
means without prior written permission of the Publisher.

The authors are fully responsible for the facts mentioned in the articles. The opinions of the authors may not always coincide with the editorial boards point of view and impose no obligations on it.

CONTENTS

PSYCHOLOGY

- Галуненко О. А.**
ПЕРСПЕКТИВЫ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГИЧЕСКОГО СОВЕРШЕНСТВОВАНИЯ
ПРОФЕССИОНАЛЬНОЙ НАДЕЖНОСТИ БУДУЩИХ ПИЛОТОВ..... 5
- Лазуренко О. О., Луньов В. Є., Тертична Н. А.**
НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ СУПРОВІД РОЗВИТКУ ПСИХОЛОГІЧНОЇ
КОМПЕТЕНТНОСТІ ЛІКАРЯ У СИСТЕМІ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ..... 8
- Стець В. І., Баб'як К. Б.**
ВПЛИВ ФАКТУ НАРОДЖЕННЯ ДИТИНИ З ІНВАЛІДНІСТЮ
НА ОСОБИСТІСНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ МАТЕРІВ, ЯКІ ЇХ ВИХОВУЮТЬ..... 14
- Ляшенко Лариса Васильевна**
ОСОБЕННОСТИ ПРИМЕНЕНИЯ ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧЕСКИХ СХЕМ
НА УРОКАХ АНГЛИЙСКОГО ЯЗЫКА В МЛАДШЕЙ ШКОЛЕ..... 20
- Bolotova O. N.**
THE THREELEVEL EDUCATION AND FIRST PSYCHOLOGICAL AID
IN THE ORGANIZATION OF CRISIS SITUATION ASSISTANCE..... 24

PHILOSOPHY

- Кондратенко О. Ю.**
ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГИЧЕСКИЕ ИСТОКИ И ПОДХОДЫ
К ПОНИМАНИЮ РОССИЙСКОЙ ГЕОСТРАТЕГИИ..... 27

PHILOLOGY

- Aldabergenova A. A.**
PECULIARITIES OF TRANSLATION OF AMERICAN ABSURD LITERATURE..... 35
- Ayten Ahmedova**
POSTPOSITIONS THAT CREATE TIME PATTERN IN AZERBAIJANI LANGUAGE..... 38
- Gulshan Aliyeva-Kengerli**
TURKISH SUFISM..... 41
- Lomova E. A.**
MULTICULTURAL ASPECT OF THE ENGLISH NOVEL
IN THE POST-COLONIAL PERIOD..... 45
- Lomova E. A.**
THE WESTERN APPROACH IN THE PROCESS OF INVESTIGATION
RUSSIAN LITERATURE OF THE XXTH CENTURY FROM THE VIEW
OF THE WESTERN SLAVIC STUDIES..... 48
- Lomova E. A.**
THE TREND MYTHOLOGY IN THE RESEARCHING
OF THE WESTERN SLAVIC STUDIES..... 51
- Sopieva B. A.**
COGNITIVE ASPECTS OF RESEARCH OF MEDIA DISCOURSE
IN FOREIGN AND KAZAKHSTAN'S PRACTICE..... 54
- Zhainash Nurzhanova, Meruert Kydyrmoldina, Zhadyra Dadekhan, Marima Khaumen**
INTEGRATING ICT IN TEACHING ENGLISH..... 59

Чубай В. І. СИНТАКСИЧНІ ЗВ'ЯЗКИ ФРАЗИ ТА ЗАСОБИ ВИРАЖЕННЯ СИНТАКСИЧНИХ ВІДНОШЕНЬ.....	65
Лоцинова І. С. ДІЄСЛІВНІ НОВАЦІЇ У МОВОТВОРЧОСТІ ПИСЬМЕННИКІВ ДНІПРОПЕТРОВЩИНИ..	72
Любецкая В. В. ОБ АКТУАЛЬНОСТИ ЭСТЕТИЧЕСКИХ ИДЕЙ Н. В. ГОГОЛЯ.....	77
Ошакбаева Ж. Б. УЧЕБНИКИ ШКОЛЬНОГО КУРСА КАК МОДЕЛИ МЕЖКУЛЬТУРНОЙ КОММУНИКАЦИИ.....	80
Сиддикова И. А. О ПРОБЛЕМЕ ЛИНГВИСТИЧЕСКОГО СТАТУСА СИНОНИМИИ В РАКУРСЕ НОМИНАТИВНОГО ПРОЦЕССА.....	83
Солиева Малика Абдузухуровна НЕКОТОРЫЕ ОСОБЕННОСТИ ФОНЕМНОЙ СТРУКТУРЫ РАЗНОСИСТЕМНЫХ ЯЗЫКОВ.....	90
Торосян О. М. ПРАГМАТИЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ЕКСПРЕСИВНОГО СИНТАКСИСУ.....	94
Saba Namazova A LITERARY AND PUBLIC VIEW OF THE POETRY AND PERSONALITY OF THE OUTSTANDING REPRESENTATIVE OF SHEMAKHA, AZERBAIJANI POET MIRZA ALAKBAR SABIR.....	100
Заалишвили Н. А. РОЛЬ НУМЕРАТИВНЫХ ФРАЗЕОЛОГИЗМОВ В ХУДОЖЕСТВЕННОМ ДИСКУРСЕ НА МАТЕРИАЛЕ РУССКОГО, ИСПАНСКОГО И ГРУЗИНСКОГО ЯЗЫКОВ.....	102
Коберидзе М. Ж. НЕКОТОРЫЕ ПРОБЛЕМНЫЕ ВОПРОСЫ ГЛОБАЛИЗАЦИИ И МЕЖКУЛЬТУРНАЯ КОММУНИКАЦИЯ В СЛОВАРЕ НИКО ЧУВИНАШВИЛИ.....	107
HISTORY	
Гайдук Галина Викторовна ТИПОЛОГИЯ КЕРАМИКИ СИНТАШТИНСКОЙ КУЛЬТУРЫ ПО КАЛЕНДАРНО- АСТРОНОМИЧЕСКОМУ ТИПУ.....	109
Белтадзе Изольда Владимировна ТОРГОВАЯ ДИПЛОМАТИЯ АНГЛИИ.....	117
Pazilov Y. D. FEATURES OF THE ORGANIZING LEISURE IN SMALL TOWNS OF KAZAKHSTAN IN 1955-1991 (BASED ON THE MATERIALS OF THE KENTAU).....	120
LEGAL AND POLITICAL SCIENCE	
Grigalashvili Vepkhvia POLICY PLANNING AS SEGMENT OF NATIONAL GEORGIAN DEFENSE MANAGEMENT.....	124

Ismailov Atahozha Aidarovich, Omarbayeva Lazzat Kasymbekovna, Salybek Nazira Muratovna, Dzhaksybaeva Aigul Esenalievna, Sarsenova Moldir Askarovna MONITORING AS A MEASURE TO ENSURE ENVIRONMENTAL SAFETY OF THE REPUBLIC OF KAZAKHSTAN.....	128
Malevich Igar, Malevich Valentina, Malevich Yuliana PERSON'S ACMEOLOGICAL SYSTEM INTELLECTUALIZATION IN THE SPHERE OF GLOBAL INTERNATIONAL INTERACTION.....	131
Rublevsky I. Y. THE ACTIVITY OF BRAZIL ANT ITS POLITICAL INSTITUTIONS IN INTERNATIONAL ORGANIZAIONS BY THE EXAMPLE OF PARTICIPATION IN THE WTO.....	136
Valentina Aleksandrova ELECTRONIC COMMUNICATION IN THE TAX PROCESS AND PRACTICE OF THE BULGARIAN ADMINISTRATIVE COURTS.....	143
Бондаренко О. В. МУНІЦИПАЛЬНЕ ПРАВО В КОНТЕКСТІ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ СУЧАСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ.....	147
Остафійчук Л. А. ПОНЯТТЯ, СУТНІСТЬ ТА ЗНАЧЕННЯ ПОРЯДКУ ДЛЯ ПРОВЕДЕННЯ СУДОВОГО ЗАСІДАННЯ.....	152

ПОНЯТТЯ, СУТНІСТЬ ТА ЗНАЧЕННЯ ПОРЯДКУ ДЛЯ ПРОВЕДЕННЯ СУДОВОГО ЗАСІДАННЯ

к. ю. н. Остафійчук Л. А.

Україна, Чернівці, Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича, доцент кафедри правосуддя юридичного факультету

Abstract. This article is dedicated to institute order during the court session, the essence of which is a behavioral block that procedural law in Ukraine is reflected in the provisions of fair use actors of their rights and responsibilities. It was clarified that the order in the court session contains objective and subjective elements. Objectives include the existence of law, norms, rules (regulator of behavior). To subjective – psychological (psychophysical conditions of life, upbringing), ideological (social environment, biological and social status, etc.), moral (moral development of personality, conscience, sense of duty, and much more). It is proved that the order during the court hearing - a procedural law set certain ritual behavior in court, which aims to ensure the necessary conditions for consideration of cases, due to the impact of litigation citizens, respect for court approval of the independence of the judiciary.

Keywords: court, judge, court session, order in court session, ensure order in the court session

Вступ. Право на незалежний і справедливий суд та заборона зловживати правами закріплені у статтях 6 та 17 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод [15]. Право на судовий захист є невід'ємним конституційним правом людини і громадянина поряд із положенням про обов'язок кожного неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей (ч. 2 ст. 55, ст. 68 Конституції України) [16]. Дослідження порядку для проведення судового засідання тісно пов'язано з аналізом законодавства про судоустрій і статус суддів та процесуального законодавства, оскільки його забезпечення законодавець поклав на головуючого у судовому засіданні. Відповідно до ч. 1 ст. 73 Закону України 13.07.2017 № 2136-VIII «Про Конституційний Суд України» [7], п. 4 ст. 198 Господарського процесуального кодексу України [4], ч. 4 ст. 196 Кодексу адміністративного судочинства України [11], ч. 2 ст. 321 Кримінального процесуального кодексу України [18], ч. 4 ст. 214 Цивільного процесуального кодексу України [29], головуючий вживає необхідних заходів для забезпечення в судовому засіданні належного порядку. Однак, уніфікованого нормативно-правового акта про порядок у судовому засіданні, сутність і форми його забезпечення, способи і засоби забезпечення безпеки учасників судового процесу при розгляді справ тощо немає.

З'ясування поняття та сутності «порядку» були предметом досліджень вітчизняних та зарубіжних вчених: І. (Д.) Бентама, А. Денисової, І. Левчука, Пола М. Слоуна та ін. Дослідження науковців з питань забезпечення порядку при проведенні судового засідання в основному зосереджувалися навколо проблем відповідальності за неповагу до суду. Це монографічні дослідження В. Гречишникової, М. Шкіля, Ю. Калашник, Л. Остафійчук [3, 31, 9, 23]. Тому й виникає необхідність у дослідженні означеної проблематики.

Результати дослідження. Захист від ймовірних порушень чинного законодавства і вчинення протиправних дій є важливою гарантією здійснення правосуддя. Цілком закономірно, що Основним Законом України визначено, що вплив на суддю у будь-який спосіб забороняється (ч. 2 ст.126), а за неповагу до суду чи судді винні особи притягаються до юридичної відповідальності (ч. 5 ст. 129). Ця норма перебуває в тісному взаємозв'язку з ч. 1 ст. 129 Конституції України, згідно якої суддя здійснюючи правосуддя є незалежним та керується верховенством права [16].

Відповідно до Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (ч. 3 ст. 6) незалежність суддів забезпечується: заборону втручання у здійснення правосуддя, впливу на суд або суддів у будь-який спосіб, збирання, зберігання, використання і поширення інформації усно, письмово або в інший спосіб з метою дискредитації суду або впливу на безсторонність суду, заклики до невиконання судових рішень; відповідальністю за неповагу до суду чи суддів [8].

Відповідальність за неповагу до суду, Конституційного Суду закріплена у ст. 185-3 Кодексу України про адміністративну відповідальність (далі – КУпАП). Новеллою законодавства про адміністративні правопорушення стало внесення законодавцем у 2017 р. змін до ст. 185-3 КУпАП в частині відповідальності за неповагу до Конституційного Суду з боку учасників конституційного

провадження, перекладача, свідка, спеціаліста, експерта, інших учасників конституційного провадження, залучених Конституційним Судом до участі у справі [13].

На наш погляд, правопорушення, що полягає у непідкоренні осіб, які присутні у залі судового засідання чи на пленарному засіданні, розпорядженню головуючого або порушення порядку під час судового засідання чи пленарного засідання, посягає не лише на нормальне функціонування судів як органів судової влади, організацію і перебіг судового процесу, але й на честь і гідність суддів при виконанні ними процесуальних обов'язків. Загалом честь і гідність судді підлягає особливому захисту, передусім тоді, коли таке посягання перешкоджає йому використовувати процесуальні права і виконувати процесуальні обов'язки.

Об'єктом правопорушення у цій сфері є суспільні відносини, які стосуються діяльності судді безпосередньо під час здійснення судочинства відповідно до норм процесуального законодавства: від участі слідчого судді у вирішенні процесуальних аспектів досудового кримінального провадження, підготовку до слухання справи і участі судді (суддів) у розгляді на різних стадіях адміністративного, господарського, кримінального, цивільного процесу, а також при розгляді справ про адміністративні правопорушення і до вирішення питань, пов'язаних з виконанням судових рішень.

Кодексом суддівської етики [12], передбачено вимоги до поведінки суддів при здійсненні правосуддя. «Відправляючи судочинство, суддя має розуміти, що суд повинен діяти у межах тих цінностей, які поділяються суспільством. Варто пам'ятати, що не менш важливими є аспекти поведінки судді, які нібито перебувають за рамками закону, але впливають з етичних стандартів поведінки суддів, – такі, як взаємовідносини з учасниками засідання, морально-етична атмосфера судового розгляду, загальна культура судового процесу. Тільки у такому випадку можна розраховувати на адекватну оцінку справедливості громадянами» [14]. Отже, дотримання порядку при проведенні судового засідання є двосторонніми – головуючого судді (колегії суддів) і учасників процесу та інших осіб, які перебувають у залі судового засідання.

Як і всім живим істотам, людям властиво прагнути до впорядкованих відносин між собою. Але, на відміну від інших, людина здатна мислити і передавати свої думки за допомогою мови. Людина може ставити перед собою мету, обирати всі можливі засоби для її досягнення, розрізняти зло і добро, бути доброю або злою; людина може свої інтереси узгоджувати з інтересами інших, а може і не узгоджувати, а, навпаки, намагатися отримати певні блага за рахунок інших... Безумовно, у кожній соціальній групі є такі мізантропи, але людина, у всьому випадку, істота соціальна.

У випадку, коли спілкування між людьми виходить за обмежене коло, коли все частіше зустрічаються незнайомі люди, – їх поведінку передбачити не можливо. Це твердження сміливо можна віднести і до поведінки людей у судових засіданнях, адже не всі люди щодня стикаються із судом, а тим більше виступають учасниками судового процесу. А більшість взагалі не розуміє як себе поводити у судових засіданнях навіть за присутності їх захисника або представника.

Саме тоді і виникає необхідність у праві, щоб ці відносини упорядкувати і зробити їх передбачуваними. Право – це те, що протистоїть безпорядку, хаосу, анархії і т. п.

І. (Д.) Бентам визначав право як сукупність знаків, виданих чи погоджених сувереном, що стосуються належної поведінки певної особи або групи осіб, які знаходяться або, можливо знаходяться під владою суверена [34, с. 1]. А суверен – «це особа або група осіб, волі якого підпорядковуються (неважливо за яких підстав) в політичному суспільстві, їх воля переважає над волею будь-якої іншої особи [34, с. 11]. Дж. Остіним, учнем І. (Д.) Бентама, було надано визначення «закону» як «правилу, встановленому однією розумною істотою, яка має владу над іншою розумною істотою, для керівництва нею». Для того, щоб це правило діяло, необхідно щоб були встановлені обов'язки по їх дотриманню [32, с. 566].

Процесуальними законами встановлений порядок ведення засідання, згідно якого учасники судового процесу, а також інші особи, присутні в залі судового засідання, зобов'язані беззаперечно виконувати розпорядження головуючого, додержуватися в судовому засіданні встановленого порядку та утримуватися від будь-яких дій, що свідчать про явну зневагу до суду або встановлених у суді правил.

Позитивним чином впливати на поведінку людей та направляти її в необхідному напрямку, – є основним проявом та особливістю права. Це обумовлюється суттю права, як особливого явища, забезпечувати баланс інтересів особи та суспільства, при якому індивід зможе себе вільно поводити, але при цьому не будуть допускатись соціально і суспільно-шкідливі діяння. А. М. Денисова, досліджуючи питання функціонування правового впливу в суспільних відносинах, пропонує його визначати як один із проявів дії права на широке коло суспільних відносин, свідомість та поведінку суб'єктів за допомогою системи об'єктивних

(правових) та суб'єктивних (психологічних, ідеологічних, моральних тощо) елементів, які складають механізм правового впливу та забезпечують його дієвість [6, с. 4].

Подібний вплив може проявлятися у різних об'єктивних та суб'єктивних формах також при проведенні судових засідань.

Але, перед тим як розкрити можливості упорядкування людської поведінки при проведенні судового засідання, необхідно розтлумачити сам термін «порядок»!

Релігія була історично першою спробою пояснити існуючий природний порядок. Філософія та наука були інтелектуальними спробами знайти, пояснити і аналізувати порядок, який ми завжди бачимо навколо нас. Початковою метою філософії було допомогти пристосуватися до природного порядку. Що є благо? Що істинне? Що прекрасне? Як нам слід жити? Наука, з іншого боку, мала своєю первинною метою контроль над природним порядком. Як нам слід маніпулювати чи використовувати природний порядок, щоб отримати те, що ми хочемо? Наука і технологія сходяться в одному результаті – об'єктивізації природного порядку. Годинник об'єктивував денний цикл, календар втілював щорічний цикл. Об'єктивно весна починається з дати рівнодення, літо з найкоротшої ночі року, осінь з чергового рівнодення, і зима з самого короткого дня року [26, с. 62].

Об'єктивуючи природний порядок на судочинство, об'єктивно судова справа починається з подання позову і відкриття провадження у справі; судові засідання – з оголошення справи, яка розглядається; обов'язки осіб, присутніх у залі судового засідання – з шанобливого ставлення до суду (обов'язку встати, коли входить і виходить суд, дачу показань стоячи і т.д.) і беззаперечного виконання розпоряджень головуючого і додержання встановленого порядку.

Отже, робить висновок І. І. Левчук, в основі порядку загалом лежать об'єктивні закони природи, які функціонують незалежно від волі й бажання людей. Якщо, первинний «порядок» виступає як категорія космологічна (грецьк. kosmos – устрій, упорядкованість, порядок) і щодо порядку соціального, то він інтерпретується лише у зв'язку і через розуміння закономірностей космічного «порядку» [20, с. 299].

Якими ж способами забезпечується соціальний порядок. На ранніх шаблях історії соціальний порядок підтримувався певними звичаями, обрядами, нормами, традиціями, які лягли в основу звичаєвого права з появою держав та були, в подальшому оформлені в державний закон. Наприклад, з ціннісною орієнтацією права на справедливість, добро, порядок, на досягнення суспільних ідеалів пов'язували спрямованість права античні юристи. Тільки в умовах порядку можна бути порядним (чесним, нездатним до низьких, аморальних, антисуспільних вчинків) [22, с. 565] і мати можливість відповідати за свої вчинки. Коли немає порядку, є спокуса не бути порядним [20, с. 302].

І право, і порядок у суспільстві повинні бути справедливими. Якщо закон виражає інтереси лише частини населення, – порушується уявлення про справедливість.

Соціальний порядок, зауважує І. І. Севрюк, забезпечується взаємодією трьох складових: 1. Порядок як закон, що державою, законодавчими органами опускається вниз. 2. Порядок як правопорядок, що забезпечується діяльністю владних та виконавчих структур. 3. Порядок як моральний закон – те, що залежить від конкретної особистості, її чеснот [24, 296].

Якщо перша і друга складові залежать від компетентності (або некомпетентності), корисливості (або безкорисливості), корумпованості (або некорумпованості) законотворчих та владних структур плюс об'єктивна необхідність прийняти «правила гри» суспільства свого рівня, тобто те, на що окрема (проста) людина вплинути не може, то виявляється, що єдина складова, якість якої дійсно залежить від зусиль окремої людини, – то є третя складова: сфера внутрішнього, духовного світу людини, її настанов та цінностей, її внутрішнього – порядку, зауважує І. І. Левчук [20, с. 302-303].

Серцевиною духовного світу людини, способом його внутрішньої організації є світогляд, що являє собою цілісне усвідомлене переживання співвідношення «людина-світ» і виступає універсальним регулятором духовної і практичної діяльності людини [2, с. 5]; є невід'ємним атрибутом свідомості, яка за своєю сутністю є влаштованою та впорядкованою [30, с. 17].

В чому полягає важливість внутрішнього світу людини? Справа в тому, вважає Ю. П. Крисюк, що саме у внутрішньому світі людини живуть життєдайні імпульси людяності, гуманності, справедливості, в свою чергу саме від особи залежить, яким буде соціальний порядок. ... Гармонізованість внутрішнього світу особи – передумова ефективності, плідності для суспільства процесу взаємодії політики, релігії і права як основи соціального порядку [19, с. 17].

Людина має ту особливість, що вона знає, що існує порядок, існує закон, закономірний хід подій. Однак, вона знає також і те, що існує свобода, і вона постійно піддається спокусі кинути в цю свободу, відректися в ім'я неї від закону, навіть, якщо це загрожує їй серйозними

наслідками, а то й загибеллю. Порядок – це певна єдність, зведення множинного до єдиного. Людському розуму дано бачити за різноманіттям єдність, зводити таке різноманіття до єдності, множинне до єдиного. А різноманіття, приведенне до єдності, – це є порядок [20, 306-307].

«Порядок» – це: правильний устрій, дотримання чіткості наступного ходу справ, визначеність розташування речей [5, с. 327]; стан протилежний безладдю; правильне або звичне розташування, розміщення чого-небудь; правильний режим життя, життєдіяльності. Це стан, коли все робиться, виконується так, як слід, відповідно до певних вимог, правил і т. д. Злагожденість, узгодженість у діях, організованість. Додержання правил, норм поведінки, дисципліна. Певна послідовність, черговість чого - небудь. Спосіб виконання, метод здійснення чого-не-будь [25, с. 302].

Ю. Я. Касяненко під «порядком» розуміє певним чином урегульований стан суспільних відносин. Основою порядку є загальний суспільний інтерес, який регулюється як нормами права, так і нормами моралі, звичаями тощо. Порядок, урегульований нормами права, називається правопорядком ... у значенні процедури, механізму реалізації повноважень, прав і обов'язків, вчинення дій з боку суб'єктів правовідносин [10].

З огляду на викладене, можна виділити об'єктивні та суб'єктивні елементи, які необхідні для забезпечення порядку в цілому та у судовому засіданні зокрема: об'єктивні фактори: наявність закону, норми, правила (регулятор поведінки); суб'єктивні фактори: психологічні (психофізичні умови життя, виховання), ідеологічні (соціальне середовище, біологічний та соціальний стан, тощо), моральні (моральний розвиток особистості, моральні норми і те як особистість їх засвоїла, а також сюди можна віднести совість та почуття обов'язку та багато іншого). До суб'єктивних факторів слід віднести і духовний світ, світогляд і свідомість. Свідомості належить роль у виборі та визначенні варіанту поведінки з метою задоволення потреб і подолання при цьому існуючих перепон. Ніхто не може достатньо достовірно пояснити – як виникає думка у свідомості людини.

Не слід відкидати і внутрішній світ людини і такі його характеристики як: людяність, гуманізм, справедливість, тощо. Не випадково у процесуальних кодексах України передбачено обов'язок сторін користуватися своїми процесуальними правами добросовісно (ст. 43 Господарського процесуального кодексу України [4], ст. 45 Кодексу адміністративного судочинства України [11], ст. 329 Кримінального процесуального кодексу України [18], ст. 44 Цивільного процесуального кодексу України [29]).

В цьому аспекті слід погодитися з А. Ф. Крижановським, що складність досягнення правового порядку як системи визначається тим, що це і соціальна, і правова система, тобто соціально-правова система. А важливим компонентом системності правового порядку є поведінковий блок. Правомірна поведінка учасників правовідносин складає сутність правопорядку. Однак, для розуміння «порядку» необхідно з'ясувати взаємозв'язок між правомірною і неправомірною поведінкою, які вважаються антиподами [17, с. 44-45].

Наприклад, до зловживань процесуальними правами слід віднести: подання клопотань (заяв) про вчинення судом процесуальних дій, які не передбачені процесуальним законом; подання декількох клопотань з одного і того ж питання, яке вже вирішено судом; неподання або несвоєчасне подання доказів по справі; порушення встановлених у суді правил; протиправне перешкоджання здійсненню судочинства; порушення порядку під час судового засідання; невиконання розпоряджень головуючого під час судового засідання; неповагу до суду. Цей перелік не є вичерпним.

Таким чином, процесуальні обов'язки можна охарактеризувати наступними ознаками: обумовленістю процесуальними нормами права; необхідною поведінкою; належною поведінкою.

Суд керує процесом судового розгляду і зобов'язаний не тільки стежити за порядком в залі судового засідання і не допущенням подібних зловживань, а й попереджувати їх, забезпечуючи нормальні умови роботи.

З точки зору попередження зловживанню порядком в судовому засіданні цікавим є дослідження Я. Мельника «Застосування судом інтуїтивного права в судовому засіданні як онтологія режиму цивільної процесуальної безпеки». Оскільки учасники процесу, які беруть участь у судовому процесі, мають різний рівень правосвідомості, характеру, темпераменту, то, очевидним є те, що реалізація їхніх дій і вираження здібностей завжди залежать від психолого-вольових умов, з якими, до речі, тісно пов'язується інститут дієздатності в праві як здатності усвідомлювати значення своїх дій та/або керувати ними [21, с. 37], вважає вчений. До психологічних аспектів діяльності суду відноситься можливість суду постійно впливати на вольовий стан окремих учасників процесу, активізуючи при цьому, забороняючи або дозволяючи здійснення низки певних дій. Тому, робить висновок Я. Мельник, інтуїтивне право як первинний регулятор правовідносин зумовлює матеріалізацію позитивного, унаслідок чого

процедура реалізації процесуальних дій «вживляється» (узаконюється) та дістає закріплення в позитивному праві завдяки психолого-вольовій діяльності учасників процесу й повноваженням суду. Таким чином, у процесі здійснення судом повноважень цим забезпечується режим процесуальної безпеки під час здійснення судочинства в судовому засіданні [21, с. 38]. Безпека суду та учасників процесу, порядок при проведенні судових засідань забезпечується організаційно-правовими заходами. До загальних умов судового розгляду відноситься встановлена процесуальним законодавством зовнішня форма поведінки учасників і присутніх у судовому засіданні осіб. Форма поведінки повинна забезпечувати належний порядок при розгляді справ у суді, підтримання якого під час проведення судового засідання покладається на головуючого, який, здійснюючи керівництво судовим процесом, забезпечує відповідну його організацію. Особами, які наділені повноваженнями вживати заходи по забезпеченню порядку при проведенні судового засідання, є не лише головуючий у судовому засіданні, а й інші визначені законом суб'єкти, що входять до організаційно-правових структур судової влади (секретар судового засідання, судовий розпорядник, працівник Служби судової охорони), а також інші правоохоронні органи, які не відносяться до структури судової влади.

Як вже було зазначено, учасники процесу мають не лише процесуальні права, але й зобов'язані дотримуватися сукупності норм, які визначають загальнообов'язкову міру належної поведінки учасника судочинства. Однак процесуальні обов'язки не безкінечні, так як обмежуються процесуальною формою судових процесів і процесуальною формою процесуальних правовідносин.

Покладання обов'язків має зміст лише в тому випадку, коли той, хто їх покладає, має право нанести певну шкоду тому, хто їх не виконує. Отже, для того, щоб норма в майбутньому стала правовою, їй необхідно надати статусу «обов'язкової», забезпечивши примусом.

Процесуальні обов'язки, вважає С. С. Бичкова, – це міра «необхідної, найбільш розумної та доцільної поведінки суб'єктів процесуальних відносин, яка спрямована на задоволення інтересів носія суб'єктивного процесуального права і забезпечена можливістю застосування у встановлених законом випадках заходів процесуального примусу» [1, с. 72].

«Нормальний спосіб здійснення права, зазначав В. Ф. Тарановський, – це добровільне виконання встановлюваних ним обов'язків; але в окремих випадках непідкорення праву і при його порушеннях право допускає і застосовує примус, можливість якого обумовлюється підкоренням праву з боку більш авторитетної і сильної в суспільних відносинах частини учасників даного союзу. В цих межах примус у праві має суспільно-виховне значення. Примус дисциплінує волю індивідів, завдяки чому поступово розширюється коло осіб, що підкоряються велінням права добровільно» [28, с. 99].

Законодавством передбачена юридична відповідальність за порушення порядку при проведенні судових засідань, а також процесуальні засоби забезпечення порядку в залі судових засідань.

Підставою юридичної відповідальності є встановлення конкретних протиправних дій чи виявлення бездіяльності, тобто протиправних вчинків, якими є порушення порядку при проведенні судових засідань. Зауважимо, що серед дослідників панує точка зору, що юридична відповідальність за порушення порядку судового засідання та невиконання розпоряджень головуючого має виключно адміністративний характер і закріплена у ст. 185-3 КУпАП [3, 31, 9]. Насправді ж галузевим об'єктом цього правопорушення є відносини у сфері судівництва. В залежності від кваліфікації правопорушення юридична відповідальність за порушення порядку судового засідання може бути конституційною, кримінальною (наприклад, ст. 376 Кримінального кодексу України «Втручання в діяльність судових органів»), адміністративною, цивільно-правовою (моральна та матеріальна шкода), процесуальною (штрафні санкції, привід, видалення із зали судового засідання), дисциплінарною (відповідальність прокурорів, адвокатів) [23].

Заходи щодо порушників порядку в судовому засіданні – це передбачені законом заходи впливу, що застосовуються до учасників процесу і присутніх за порушення ними встановленого порядку в залі судового засідання. Такі методи примусу судової гілки влади є психічним, моральним, фізичним або організаційним впливом спеціальних суб'єктів публічної адміністрації на об'єкт (порушника правил поведінки у судовому засіданні), який здійснюється проти його волі з метою забезпечення належного виконання судом покладених завдань. На думку С. М. Смокова, заходи процесуального примусу відрізняються від інших заходів державного примусу тим, що вони застосовуються в період порушення, розслідування та судового розгляду справи і мають процесуальний характер [27, с. 628].

Процесуальні права учасників судового процесу пов'язуються з їх обов'язками виконувати вимоги щодо задоволення процесуальних інтересів інших його учасників, які, в свою чергу, можуть скористатися правом звернення до суду за сприянням виконанню цих

обов'язків, у тому числі із застосуванням примусових заходів. Примусові заходи можуть бути застосовані і з ініціативи самого суду в інтересах всебічного і об'єктивного розгляду справи і ухвалення судових рішень, заснованих на законі. Адже, як зазначив М. Юнусов, «процесуальні обов'язки – це не тільки необхідна та належна поведінка, але й активна частина процесуальних дій» [33, с. 48].

Застосування процесуального примусу може мати самостійне значення для усунення неправомірної поведінки та запобігання їй і передувати застосуванню засобів юридичної відповідальності. Якщо виконання процесуальних обов'язків здійснюється з ініціативи суду для забезпечення вимог закону в судовому процесі, то їх невиконання може однозначно розглядатися як порушення порядку з усіма наслідками, які із цього випливають. Орієнтиром для визначення наявності чи відсутності підстав застосування заходів процесуального примусу, може слугувати перелік позитивних правил поведінки, які передбачені процесуальним законодавством.

Висновки. В основі порядку загалом лежать об'єктивні закони природи, які функціонують незалежно від волі й бажання людей. Сутність порядку у судовому засіданні складає поведінковий блок, який у процесуальному законодавстві України відображений у положеннях про добросовісне користування учасниками процесу своїми правами і обов'язками. Порядок у судовому засіданні містить об'єктивні та суб'єктивні елементи. До об'єктивних відносяться наявність закону, норми, правила (регулятор поведінки). До суб'єктивних, – психологічні (психофізичні умови життя, виховання), ідеологічні (соціальне середовище, біологічний та соціальний стан, тощо), моральні (моральний розвиток особистості, моральні норми і те як особистість їх засвоїла, а також сюди можна віднести совість та почуття обов'язку та багато іншого). До загальних умов судового розгляду відноситься форма поведінки учасників і присутніх у судовому засіданні осіб, що забезпечує належний порядок при розгляді справ.

Вказане дозволяє стверджувати, що порядок при проведенні судового засідання - це встановлений процесуальним законодавством певний ритуал поведінки у суді, який спрямований не лише на виховання поваги до суду, але й на забезпечення створення належних умов для розгляду судових справ, належного впливу судового розгляду на громадян, утвердження незалежності судової влади.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бичкова С. С. Цивільний процесуальний статус осіб, які беруть участь у справі позовного провадження : монографія / С. С. Бичкова. – К. : Атіка, 2011. – 420 с. – С. 72.
2. Гітун Н. Світопереживання як онтологічна основа світогляду людини // Науковий вісник ВДУ. Філософські науки. – 1999. – № 11. – С. 5-9.
3. Гречишнікова В. В. Адміністративна відповідальність за правопорушення, що посягають на встановлений порядок здійснення правосуддя в Україні: дис. ... кандидата юрид. наук: спец. 12.00.07 «адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право» / Гречишнікова В. В., – Дніпропетровськ. – 2011. – 207 с.
4. Господарський процесуальний кодекс України від 06.11.1991 р. № 1798-XII // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1798-12>
5. Даль В. И. Толковый словарь живого великорусского языка: т. 4. – М. : Рус. яз., 1980. – 680 с.
6. Денисова А. М. Правовий вплив: природа та функціональне призначення / А. М. Денисова // Вісник Львівського університету: Серія юридична. – 2012. – № 55. – С. 3–10.
7. Закон України «Про Конституційний Суд України» від 13.07.2017 р. № 2136-VIII // [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/rada/show/2136-19/paran187#n187>
8. Закон України «Про судоустрій і статус суддів» від 02.06.2016 р. № 1402-VIII // [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1402-19>
9. Калашник Ю. В. Юридична відповідальність за прояв неповаги до суду: дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.07 «адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право» / Калашник Ю. В., – Запоріжжя. – 2014. – 209 с.
10. Касяненко Ю. Я. Порядок / Юридична енциклопедія. – Т. 5. – К. : Укр. енциклопедія. – 2003. – 736 с. // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://leksika.com.ua/16421226/legal/poryadok>
11. Кодекс адміністративного судочинства України від 06.07.2005 р. № 2747-IV // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2747-15>
12. Кодекс суддівської етики // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [http://court.gov.ua/userfiles/Kodex %20sud %20etiki\(1\).pdf](http://court.gov.ua/userfiles/Kodex%20sud%20etiki(1).pdf)

13. Кодекс України про адміністративні правопорушення від 07.12.1984 р. № 8073 – X // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/80732-10>
14. Коментар до Кодексу суддівської етики, затверджений рішенням Ради суддів України від 04 лютого 2016 р. № 1 // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://rsu.gov.ua/uploads/article/komentar-kodeksusuddivskoietiki-fd35472a7d.pdf>
15. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод від 04 листопада 1950 р. // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/995_004
16. Конституція України від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР // [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80/paran4761#n4761>
17. Крижановський А. Ф. Правовий порядок як система : образ і структура / А. Ф. Крижановський // Правове життя сучасної України : матер. Міжнар. наук. конф. проф.-викл. Складу (Одеса, 20-21 квітня 2012 р.). Т. 1 / відп. за випуск д. ю. н., проф. В. М. Дрьомін / Націон. Ун-т «Одеська юридична академія». – Одеса : Фенікс, 2012. – С. 44-45.
18. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13.04.2012 р. № 4651-VI // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>
19. Крисюк Ю. П. Світоглядний смисл соціального порядку / Ю. П. Крисюк // Право України. – 2004. – № 1. – С. 17-21.
20. Левчук І. І. Порядок як соціально-політична категорія / І. І. Левчук // Актуальні проблеми політики : зб. наук. пр. / редкол.: С. В. Ківалов (керівник авт. кол.), Л. І. Кормич (ред.), М. А. Польовий (відп. секр.) [та ін.] ; ОНЮА, Південноукр. центр гендер. проблем. – Одеса, 2009. – Вип. 37. – С. 296-307.
21. Мельник Я. Застосування судом інтуїтивного права в судовому засіданні як онтологія режиму цивільної процесуальної безпеки / Я. Мельник // Цивільне право. – 2016. – № 1. – С. 36-45.
22. Ожегов С. И. Словарь русского языка: 70000 слов, под ред. Шведовой Н. Ю. – 23-е изд., испр. – М.: Русский язык, 1990. – 917 с.
23. Остафійчук Л. А. Юридична відповідальність за неповагу до суду: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук. / Л. А. Остафійчук. – О., 2015. – 20 с.
24. Севрук І. І. До питання про «порядок» та його сенси. Цит. по: О. М. Кривуля. Практична філософія та правовий порядок: Збірка наукових статей. – Харків, Центр Освітніх Ініціатив, 2000. – 331 с. (294-296).
25. Словник української мови : в 11 томах. – Том 7, 1976. – Стор. 302.
26. Слоун Пол М. Основы общественного порядка. Цит. по: О. М. Кривуля. Практична філософія та правовий порядок: Збірка наукових статей. – Харків, Центр Освітніх Ініціатив, 2000. – 331 с. (61-70).
27. Смоков С. М. Види обмежень конституційних прав громадян у новому Кримінальному процесуальному кодексі України / С. М. Смоков // Форум права. – 2012. – № 2. – С. 628 – 632.
28. Тарановский Ф. В. Энциклопедия права. 3-е изд. – СПб, Издательство «Лань», 2001. – 560 с.
29. Цивільний процесуальний кодекс України від 18.03.2004 р. № 1618-IV // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1618-15>
30. Шинкарук В. И. Сущность мировоззрения. Научное мировоззрение как его высший исторический тип // Научное мировоззрение и социалистическая культура. – К., 1988. – С. 13-57.
31. Шкіль М. В. Адміністративно-правова охорона правосуддя в Україні : дис. ... кандидата юрид. наук : спец. 12.00.07 «адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право» / М. В. Шкіль – К. – 2012. – 207 с.
32. Энциклопедия права. Учебное пособие. – СПб.: Изд. Дом С.-Петербур. гос. ун-та, Издательство юридического факультета С.-Петербур. гос. ун-та, 2008. – 772 с.
33. Юнусов М. А. Эволюция обязанностей человека и гражданина в политико-правовых учениях (историко-правовой аспект) / М. А. Юнусов, Е. А. Юнусов // История государства и права. – 2010. – №7. – С.46 – 48.
34. Bentham I. Of Law in General. London. 1970.

Open Access Peer-reviewed Journal

Science Review

**2(9), February 2018
Vol.6**

SCIENTIFIC EDITION

Indexed by:

Passed for printing 22.02.2018. Appearance 27.02.2018.
Typeface Times New Roman.
Circulation 300 copies.
Publisher RS Global S. z O.O., Warsaw, Poland, 2018
Numer KRS: 0000672864
REGON: 367026200
NIP: 5213776394
<https://ws-conference.com/>

Open Access Peer-reviewed Journal
Science Review

RS Global

Tel: +4(857) 898 55 10
Email: rsglobal.poland@gmail.com

Publisher
RS Global Sp. z O.O.
Dolna 17, Warsaw, Poland